

במדינה

(המשך מעמוד 14)

לם מי יכול להרשות לעצמו מתרות כ־אלה?
שנתיים התקיימו אסתר עטר ושבעת ילדיה על 75 הלירות של לשכת הסעד. לב־סוף הצליח משרד הסעד לאלץ את הבעל־לשעבר לשלם לאשתו 100 ל"י לחודש, והבטיח מצידו קיצבה של 40 ל"י אולם הציק המיוחל שהגיע היה על סך 100 ל"י בלבד. גם בחודש שלאחריו לא הגיעו 40 הל"י המובטחות של משרד הסעד. כל הפניות ללשכת הסעד המקומית בקריית־גת לא הועילו — עובדי הלשכה שלחוה הביתה, בהבטחה שהכל יסודר.
שקיבלה בפעם נוספת 100 ל"י במקום 140, נטלה אסתר את שבעת ילדיה, נסעה אתם לירושלים, קבעה את מושבה בפתח־משרד הסעד. עוברים ושבים נתנו למש־פחה שמיכות ישנות ואוכל. אחרי חמישה ימים של חוסר תשומת־לב מצד אנשי ה־משרד, התעלפה אסתר ונלקחה לבית־חולים, ואילו ילדיה הוחזרו על־ידי המשטרה ל־ביתם.

במשפט, שנערך שלא בנוכחותה, בהיו־תה בבית־חולים, פסק השופט כי על א־סתר עטר לחזור לקריית־גת. משטייבה — נלקחה לבית־הסוהר בנחלת־צדקה, שם שהי תה חודש ימים. הילדים נשארו נתונים איתו זמן בהשגחת הבת הגדולה, בת ה־13, החולה בסכרת.

חינוך־חובה ברחוב. שהייה ב־בית־הסוהר לא ריפתה את ידי אסתר. היא החליטה להילחם. היא דורשת את 40 הל"י שהובטחו, או סידור ילדיה במוסד. ביני־תיים מסתובבים הילדים ברחובות קריית־גת, כשהם לבושי קרעים, יחפים ורעבים, חולים בדלקות עיניים ובמחלות אחרות. אף אחד מן הילדים אינו מבקר בבית־הספר, ושום רשות מוסמכת לא התערבה עדיין בהפרה זו של חוק חינוך־חובה.

משפט

קומדיה בשתי לירות

כיצד יזכה אסיר, השופט לתקופת מאסר ממושכת, בכמה טיולים נעימים ברחובות תל־אביב, על חשבון המשטרה? כמעט כל עבריין ותיק מכיר את העיקרון: יש לסדר צו־הזמנה מבית־המשפט. כשמגיע צו־זוה, חייבת המשטרה לקחת את האיש אל ה־שופט, ואז הוא מוצא כבר דרכים שונות כדי לחזור על הטיול המהנה.

זאת ידע גם יורם לנדסברגר (20), הצעיר מבין שלושת העבריינים המועדים שנמלטו לפני כמה חודשים מכלא יפו. שבוע ש־עבר הובא יורם בפני שופט־השלום יוסף מגורי־כהן. האשמה: גרימת נזק לרכוש בית־הסוהר, בכך ששבר את שימשת תאו. ערך הנזק: שתי לירות ישראליות.

בתחילה לא התכוון יורם לכל העניין ב־רצינות. כאשר העיר אותו הסוהר בבוקר יביקש לקחת את השמיכה, איים יורם: "אם תיקח את השמיכה — אשבור את החלון". הסוהר עמד על דרישתו ויורם עמד אף הוא בהבטחתו — ניפץ בכמה את השמישה.

מוסמך למשפטיים. שלטונות בית־הסוהר התייחסו בחומרה רבה לעבירה ה־רצינית שביצע השופט למאסר שבע וחצי שנים. התובע הכין גליון אישום ויורם הובא בפני השופט.

אבל יורם, מומחה־בלתי־מוסמך־למשפטים, לא הודה, כמוכן, באשמה. על־ידי כך אילץ את השופט לדחות את הדיון, לשמיעת עדי־התביעה, דבר שאיפשר ליורם לעשות עוד כמה טיולים מבית־הסוהר לבית־המשפט. לאחר חמש ישיבות נמצא יורם אשם. הוא חייד כשהשופט הוסיף עוד יומיים לשבע ו־חצי שנות המאסר שלו, אבל המשטרה לא הסתפקה בכך, והתובע דרש להטיל על יורם גם את תשלום הנוק של שתי הלירות. הת־לטת השופט: יורם ישלם את הנוק — כא־אשר ישתחרר מבית־הסוהר, בעוד חמש שנים לפחות.

דרכי אדם

עוד מלחמה אחת

"בישראל שולט הכוח! שלמו לנו עוד חמשת לירות נוספות ונעבוד בשבילכם." ישעיהו פינגרש (41) המזווקן הביט בארבעת הבריונים ושתיק. לו גם רצה, לא היה יכול להשקיף ולעבד את אדמתו, לא לשלוח את שלושת ילדיו לבית־ספרם ולהעמיד אותם ואת אמם, יפה בת ה־35, על המשמר. ה־חמישה עמדו בפני מאבק מר על ביתם ו־

טכניקון

בי"ס לבחינות בגרות וחוקדות

כמות בוקר וערב

7-7 לנובמבר נפתחים קורסים למועדים מרץ — יולי 1964 פרטים והרשמה בשעות 08.00-20.00

ירושלים	תל אביב	חיפה
בית יואל, רח' יפו 83	דרך פ"ת 44, מול בית הרר אלנבי 76	רח' ביאליק 17

חידושי אופנת איריס

במבחר גדול בכל חנויות ההלבשה הנבחרות בארץ

- * חליפות גרסי
- * אפודות
- * לגברים וגברות
- * סריגים חדישים
- ממודלים
- איטלקיים.

תוצרת איריס

תל-אביב, רח' הרצל 59, טל. 83759

דחף

לחפיפת שיער נעימה ומועילה

השתמש ב"אליקסיר 2"

מי שיער לחפיפה המכילים חומרים אורגניים הטובים לשרשים.

מוצר איכות של הביאוקוסמטיקאי ד"ר א. רובין. בקבוקון ב־75 אגורות.

למדו לתועלתכם בקלות ובמהירות

קצרנות

ב.אולפן גרגי (GREGG) בשיטת נרג הידועה בעולם. ההדרכה בידי מר חיים בר־קמא. מחבר הקצרנות העברית בשיטת גרג המוכרת ע"י משרד החינוך. עתה נרשמים לקורס החדש

פרטים:

תל-אביב: בר־קמא, רח' גורדון 5, חיפה: בי"ס במעלה

העולם הזה, שבועון החודש הירשאל המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון א. סלסון 2247, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דוס משה שהם כע"מ, ת.א. סי 6 • רעורר הראשון: אורי אבירי • המייל: הסיים הזה כע"מ.

פינגרש ליר צריפו ההרום

חמש לירות גבריון

אדמתם שבגליליים. לא היתה להם כל כחנה לאבד אותם.

הארמה הפוכה. עם קום המדינה קיבל פינגרש — שנפצע בכריגה ושירת כ־חייל במלחמת העצמאות — את ביתו מ־משרד־המטחון. גליליים היתה אז גליל ו־הארמה שפינגרש קיבל היתה שדה קוצים עזוב.

המשפחה שנה טיפח את המקום. חמש־עשרה שנה הוא מבקש לקנות את הבית והארמה, ותמיד אותה תשובה: "לא מוכרים, וכשמכור גודיע."

פינגרש לא התיאש, המשיך לפתח את המקום וחיכה לחסדי מנהל מקרקעי ישראל. "לא יתכן שיורקו אותי אחרי כל כך הרבה שנים."

בתחילת השנה הגיעה לביתו בשורת איוב, המקום נמכר לחברת השקעות, העומדת ל־הקים על האדמות מוטלים. עליך לפנות אותו: בעקבות ההודעה הגיעו הבריונים. פינגרש טוען שפעולתם הראשונה היתה: הריסת צריפו ועיקירתם השיטתית של ה־עצים העוטרים את בית מגוריו.

לא נזוף. פינגרש ושכנו, חנן לירוביץ (39) קטוצ'רגל — החליטו לא לחתור, חשבוכם לבריונים הנשלחים אליהם פשוטה: "לא נזוף מכאן! עברנו מספיק מלחמות, נוכל לעבור עוד אחת."

תזכיר

● **בחזרה לשאול:** רקדנים נוספים מבין חברי להקת "עלומים" חזרו השבוע ארצה. העולם הזה (1362) היה הראשון ש־דיתה על מסע העיניים של אנוסי להקת ה־מחול של אורי שאולי, הנמצאת עתה ב־ספרד. מסתבר כי כל הפירסומים אודות יחסו של בוס הלהקה כלפי רקדניו, לא עשו רושם על שישה צעירים וצעירות ישראלים, שקיבלו בימים אלה משאולי כרטיסי נסיעה לספרד, ומודים להצטרף לשרידיה, שנשארו בקצהו המערבי של הים התיכון.

● **היו"ר יורה:** שלושה שבועות אחרי שהשופט המחוזי בבאר־שבע פסק כי יו"ר מועצת העיירה אופקים לשעבר, משה ביתן, חף מכל האשמות שהוטחו נגדו (העור לט הזה 1361), פנה ביתן למפקח הכללי של המשטרה וליועץ המשפטי בתביעה להעמיד לדין את הסמל דוד וקנין, שגרם להגשת המשפט מתוך נקמנות ואשר הוקע על־ידי בית־המשפט המחוזי.

הווי

● **מזגנת על העצבים:** בחיפה, הובאה מורה לפסנתר לבית־משפט השלום, ניקנסה ב־300 ל"י לאחר ששכניה התלוננו כי היא נותנת טקסטים בפסנתר, דווקא ב־שעות בהן הם רוצים לנח.

● **דבר אזי בפרחים:** ברמת־גן, נכנסה אשה לחנות פרחים, פרצה בריב קולני עם בעלה לשעבר, אותו פגשה ב־חנות, סיימה את הויכוח בבית־החולים, לאחר שהבעל נטל עציץ, זרק אותו בראשה

● **שמן זית זך:** בשפרעם, הציע דרוי זי לחברו לטעום מן הזיתים שהביא ל־סעודה, התרגו כשזה ירק את הזיתים ב־גועל, הכה אותו בפניו ודקרו בסכין.